

Ο Δημητριάδος Ιγνάτιος για το επίκαιρο μήνυμα της Κυριακής των Βαΐων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Για το διαχρονικό και επίκαιρο μήνυμα των γεγονότων της εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα και του Θείου Πάθους στην εποχή μας, 2000 χρόνια μετά, κάνει λόγο ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος](#) μέσα από το φετινό μήνυμα του για την [Κυριακή των Βαΐων](#), κάνοντας παράλληλα αναφορά στην εμπόλεμη κατάσταση που μαίνεται στους ίδιους τόπους όπου περπάτησε ο Χριστός.

«Στους ίδιους τόπους, όπου περπάτησε ο αληθινός αλλά και ο ανεπιθύμητος για τους συμπατριώτες Του Μεσσίας, αντηχούν ξανά οι εφιαλτικοί κρότοι του πολέμου. Και μάλιστα, από όπλα που ο αλαζόνας άνθρωπος ονόμασε «έξυπνα». Ναι, αδελφοί μου, αποκτήσαμε, πλέον, όπλα με ευφυΐα, ανάλογη με εκείνη των κατασκευαστών τους. Ευφυΐα, όμως, διαποτισμένη από πάθη δαιμονικά, πάθη εξουσίας και κυριαρχίας, που είναι βέβαιο πως θα οδηγήσουν την ανθρωπότητα σε μία ακόμη περίοδο ερειπίων και θανάτου. Εκεί, που κάποτε στρώθηκαν βάγια για να εισέλθει ο Θεός, αιώνες τώρα, το αίμα ποτίζει τη γη. Σήμερα, ηχούν ξανά οι

σειρήνες του πολέμου. Πράγματι, δεν υπήρχε καταλληλότερος τόπος για να αποκαλύψει ο Θεός Πατέρας τη δύναμη της θεϊκής αγάπης Του και να αντιπαρατεθεί με τους ολισθηρούς δρόμους και τα παράλογα σχέδια των ανθρώπων», επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου για την Κυριακή των Βαΐων 2024:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

Ανοίγεται σήμερα ενώπιόν μας η πύλη της Μεγάλης Εβδομάδος, της ιερότερης περιόδου της πίστης μας· της κατανυκτικότερης περιόδου της λατρείας μας• της πλουσιότερης σε ήθη και έθιμα περιόδου της ελληνορθόδοξης παράδοσης του λαού μας.

Με έναν θρίαμβο ξεκινάει η Μεγάλη Εβδομάδα και με έναν θρίαμβο θα τελειώσει. Μόνον που αυτά τα δύο χωρίζονται από μία άβυσσο. Άβυσσο τόσο μεγάλη και τόσο βαθιά, όσο εκείνη που χωρίζει, όπως αναφέρει και ο προφήτης Ησαΐας, τα σχέδια και τους τρόπους του Θεού από εκείνους των ανθρώπων.

Για τους λόγους αυτούς, με δέος και θαυμασμό, γινόμαστε σήμερα μάρτυρες της εισόδου του Χριστού μας στα Ιεροσόλυμα, ενός γεγονότος γεμάτου από μεγαλείο και τραγικότητα. Την ώρα που το πλήθος, κρατώντας τα βάγια της νίκης, υποδέχεται τον Μεσσία που οραματίζεται, έναν Μεσσία πολιτικής και στρατιωτικής δυνάμεως που θα χαρίσει την ελευθερία στον λαό του Ισραήλ από τους Ρωμαίους, ο αληθινός Μεσσίας, ο νικητής του θανάτου, ξεκινά τον δρόμο της μεγάλης οδύνης Του και της απόλυτης μοναξιάς Του.

Σύντομα, τα «Ωσαννά» θα δώσουν τη θέση τους στο «σταυρωθήτω». Σύντομα, θρόνος θα γίνει ο Σταυρός. Στέμμα, το ακάνθινο στεφάνι. Σύμβολα της εξουσίας, οι πληγές από τα καρφιά. Βασιλικοί συνοδοί, οι βασανιστές στρατιώτες και οι χλευαστές Φαρισαίοι. Κι όμως! Ο δρόμος αυτός, ο ταπεινωτικός και αιματοβαμμένος, θα οδηγήσει στον αληθινό θρίαμβο της Αναστάσεως. Θρίαμβο μεγαλειώδη και οριστικό. Θρίαμβο εναντίον, όχι εγκόσμιων δυναστών, αλλά εναντίον του έσχατου πνευματικού και σωματικού τυράννου, του ίδιου του θανάτου.

Η Κυριακή των Βαΐων, όπως και όλα τα γεγονότα του Θείου Πάθους, αποτελούν, αναμφίβολα, ιστορικά γεγονότα. Τα μηνύματα και οι διαστάσεις τους, όμως, είναι διαχρονικά και απευθύνονται στους ανθρώπους της κάθε εποχής. Ίσως, όμως, ποτέ να μην ήταν τόσο επίκαιρα, όσο στην εποχή μας, 2000 χρόνια μετά.

Δεν ζούμε, βέβαια, για πρώτη φορά περιόδους πολέμου και φρίκης. Δεν γνωρίζει για πρώτη φορά η ανθρωπότητα πολιτικούς και στρατιωτικούς ηγέτες, αδίστακτους και διψασμένους για εξουσία. Ποτέ, όμως, τα πάθη αυτά δεν είχαν στη διάθεσή τους τόσα μέσα καταστροφής. Ποτέ άλλοτε η δυνατότητα για μαζική εξολόθρευση δεν ήταν τόσο μεγάλη. Και συγχρόνως, ποτέ άλλοτε οι πρόξενοι της φρίκης και της κτηνωδίας δεν χρησιμοποίησαν με τόση υποκρισία το ιερό όνομα της ειρήνης.

Στους ίδιους τόπους, όπου περπάτησε ο αληθινός αλλά και ο ανεπιθύμητος για τους συμπατριώτες Του Μεσσίας, αντηχούν ξανά οι εφιαλτικοί κρότοι του πολέμου. Και μάλιστα, από όπλα που ο αλαζόνας άνθρωπος ονόμασε «έξυπνα». Ναι, αδελφοί μου, αποκτήσαμε, πλέον, όπλα με ευφυΐα, ανάλογη με εκείνη των κατασκευαστών τους. Ευφυΐα, όμως, διαποτισμένη από πάθη δαιμονικά, πάθη εξουσίας και κυριαρχίας, που είναι βέβαιο πως θα οδηγήσουν την ανθρωπότητα σε μία ακόμη περίοδο ερειπίων και θανάτου.

Εκεί, που κάποτε στρώθηκαν βάγια για να εισέλθει ο Θεός, αιώνες τώρα, το αίμα ποτίζει τη γη. Σήμερα, ηχούν ξανά οι σειρήνες του πολέμου. Πράγματι, δεν υπήρχε καταλληλότερος τόπος για να αποκαλύψει ο Θεός Πατέρας τη δύναμη της θεϊκής αγάπης Του και να αντιπαρατεθεί με τους ολισθηρούς δρόμους και τα παράλογα σχέδια των ανθρώπων. Δεν υπήρχε καταλληλότερος τόπος για να αναμετρηθεί η ταπείνωση και η μακροθυμία του Μεσσία της ειρήνης με την αλαζονεία και την εκδικητικότητα των υπερφίλων ηγετών του κόσμου τούτου. Δεν υπήρχε καταλληλότερος τόπος για να στηθεί για πάντα ο Σταυρός, ως ο μοναδικός δρόμος που μπορεί να οδηγήσει την ανθρωπότητα στην γαλήνη και την καταλλαγή.

Όπως λέει ένας στίχος από τα στιχηρά του σημερινού όρθρου, με την είσοδό Του στα Ιεροσόλυμα, ο Θεός αναζητεί τους ανθρώπους για να τους απελευθερώσει από την αλογία, δηλαδή από τον παραλογισμό. Την ώρα που σε εκείνους τους τόπους, όπου οι ουρανοί χαράζονται σήμερα από τις τροχιές των θανατηφόρων βλημάτων, ο Θεάνθρωπος Ιησούς βυθίστηκε, με τη δική Του θέληση, στη μοχθηρία του κόσμου τούτου. Για τα μέτρα της ανθρώπινης δυνάμεως, υπήρξε ο μεγάλος ηττημένος. Η σταυρική καταδίκη Του παρουσιάστηκε στα μάτια των ηγεμόνων ως η απόλυτη απόδειξη της χρεοκοπίας Του. Οι ισχυροί της γης, οι οποίοι στις μέρες μας αιματοκυλούν ολόκληρο τον πλανήτη, κοιτούν την σημερινή είσοδο του Χριστού

στην Ιερουσαλήμ και γελούν ειρωνικά.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

όλοι εμείς, οι καθημαγμένοι και ταλαιπωρημένοι από τις αποφάσεις και τα σχέδια των κοσμοκρατόρων του κόσμου τούτου, δεν παρασυρόμαστε από το ψεύτικο μεγαλείο τους. Δεν ακολουθούμε τον όχλο, δεν υποδεχόμαστε έναν λαοπλάνο ηγέτη, δεν μετράμε τον αληθινό Μεσσία με τα μέτρα των δικών μας παθών, δεν τον φυλακίζουμε στο κελί της στενής μας καρδιάς. Αντίθετα, παραδινόμαστε σ' Εκείνον. Στρέφουμε το βλέμμα μας στο γεμάτο αγάπη πρόσωπό Του, όπως εμφανίζεται στην εικόνα της Βαΐοφόρου, και με όλη μας τη δύναμη, ακολουθώντας τον δρόμο της σταυρωμένης Του αγάπης, αναφωνούμε στον μόνο ηγέτη που είναι σε θέση να φέρει στη γη τη χαρά της ειρήνης: «Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ωσαννά, ο εν τοις υψίστοις».

Χρόνια πολλά και ευλογημένα!

Μετά πατρικών ευχών,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ Ο Δημητριάδος Ιγνάτιος